

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Uv 1252/06
23.04.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milijaš, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, izjavljenoj protiv rešenja Generalštaba Vojske Srbije i Crne Gore, Sektor za vezu, informatiku i elektronska dejstva - Uprava veza Up-2 br. 1782-2 od 8.6.2004. godine, u predmetu priznavanja prava na posebnu naknadu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 23.4.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Generalštaba Vojske Srbije i Crne Gore, Sektor za vezu, informatiku i elektronska dejstva - Uprava veza Up-2 br. 1782-2 od 8.6.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena na zaključak Vojne pošte aa Beograd Up-1 broj 109-2 od 14.4.2004. godine kojim je odbačen zahtev tužioca za priznavanje prava na posebnu naknadu u iznosu od 8% od osnovne plate.

U tužbi, podnetoj Vrhovnom vojnom sudu, tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa jer smatra da kako je obavljao dužnost načelnika kancelarije u Vojnoj pošti bb Niš to ima pravo na posebnu naknadu u visini od 8% od osnovne plate na osnovu Uredbe o platama i drugim novčanim primanjima profesionalnih vojnih lica i civilnih lica. Ističe da je kao načelnik kancelarije odgovoran za rad i komanduje sa tri civilna lica i jednim profesionalnim vojnim licem zbog čega se može smatrati da je to dužnost načelnika u jedinici. Predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Vrhovni sud Srbije je 21.11.2006. godine, preuzeo nerešene predmete upravnih sporova pokrenutih pred Vrhovnim vojnim sudom do 31.12.2004. godine.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu člana 39. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta se vidi da je zaključkom prvostepenog organa odbačen zahtev tužioca za priznavanje prava na posebnu naknadu u iznosu od 8%, jer prema shvatanju prvostepenog organa nema uslova za pokretanje upravnog postupka po zahtevu kojim se traži rešavanje upravne stvari koja je već pravosnažno rešena, a u konkretnom slučaju zahtev tužioca se odnosi na upravo takvu upravnu stvar. Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca

izjavljena na zaključak prvostepenog organa sa obrazloženjem da je prvostepeni organ pogrešno postupio kada je zaključkom odbacio zahtev tužioca iz razloga što nema uslova za pokretanje upravnog postupka, jer se zahtev tužioca odnosio na rešavanje upravne stvari koja je već rešena pravosnažnim i konačnim rešenjem protiv koga nije pokrenut upravni spor.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja Vrhovni sud Srbije nalazi da je isto doneto uz bitnu povredu odredbi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, jer navedeni razlozi ne upućuju na odluku kakva je u dispozitivu.

Ovo stoga, jer se iz spisa predmeta vidi da je rešenjem prvostepenog organa od 22.2.2000. godine tužiocu utvrđeno samo pravo na vojni dodatak i na posebnu naknadu u iznosu od 10% na osnovu plate po članu 31. stav 1. tačka 4. Uredbe o platama i drugim novčanim primanjima profesionalnih vojnika i civilnih lica u Vojsci Jugoslavije ("Službeni vojni list", br. 14/94 i 01/00). Tužilac je dana 7.4.2004. godine ponovo podneo zahtev prvostepenom organu za priznavanje posebne naknade u iznosu od 8% od osnovne plate saglasno članu 31. stav 2. Uredbe o platama i drugim novčanim primanjima profesionalnih vojnika i civilnih lica u Vojsci Jugoslavije, a u zahtevu je naveo da mu rešenjem prvostepenog organa od 22.2.2000. godine nije priznato pravo na posebnu naknadu od 8% iz kog razloga je i podneo poseban zahtev. Kako tužiocu rešenjem prvostepenog organa od 22.2.2000. godine, na koje se pozivaju i tuženi i prvostepeni organ nije priznato pravo na posebnu naknadu iz čl. 31. st. 2. Uredbe to ne stoji navod iz prvostepenog zaključka da se zahtev odbacuje, jer nema uslova za pokretanje upravnog postupka, s obzirom da je stvar pravosnažno rešena. Ovo zbog toga, što pravosnažno rešenje u smislu čl. 13. ZUP-a, jeste ono rešenje kojim je stranka stekla izvesna prava, kao i ona kojima su strankama određene neke obaveze.

U konkretnom slučaju rešenje od 22.02.2000. godine tužilac nije stekao nikakvo pravo, iz čl. 31. st. 2. navedene Uredbe pa svoj zahtev može ponovo isticati i o njemu se mora odlučivati.

Time što je tuženi organ odbio žalbu na prvostepeni zaključak, učinio je bitnu povredu iz čl. 199. stav 2. ZUP-a, jer utvrđene činjenice i dokazi u obrazloženju, ne upućuju na odluku kakva je data u dispozitivu.

Zbog navedenih razloga Vrhovni sud Srbije je ocenio da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca pa je, na osnovu člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude kako bi se u ponovnom postupku donelo na zakonu zasnovano rešenje s tim što je tuženi organ vezan primedbama suda u pogledu postupka iznetim u ovoj presudi u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 23.4.2008. godine, U-V 1252/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Rajka Milijaš, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž